

have dette Spørgsmaal i velvillig Erindring, saaledes at denne Sag kan blive løst indenfor en rimelig Tid. Jeg havde den Glæde, at den højtaerede Kirkeminister allerede i Fjor sagde, at det var et Spørgsmaal, der i Virkeligheden trængte til en Løsning i en nærmere Fremtid. Jeg gentager, at det øger ikke Kravene til Kirkebetjeningen, idet Præsten i Svanninge er overmaade villig til, uden ekstra Vederlag, at prædike i den eventuelle nye Kirke i Falsled.

Det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) havde Ordet i Gaar og værgede sig saa godt som muligt — det var en meget vanskelig Opgave, han havde sat sig — mod de Angreb, der blev rettet paa ham for hans Landbrugsregnskab. Han benævnte mig, saa vidt jeg husker, som en lille Skyder. Ja, naar Maalet er saa stort og fristende som her, kan selv en lille Skyder faa Mod til at skyde, thi han kan umuligt skyde udenom. Det ærede Medlem skød derimod ganske ved Siden af det Maal, han havde sat sig: at stemple den danske Landmandsstand som Skattesnydere. Men det Maal, han selv frembød, var meget fristende, og som den lille Skyder, jeg er, skød jeg efter bedste Evne. Det forekommer mig ogsaa, at han har reageret, saa han maa altsaa være ramt. Det ærede Medlem talte gentagne Gange om Skattesnydere, men saa kom han dog i Tanke om, at det vist var lidt uforsigtigt, og saa sagde han, at han vilde ikke glat væk stemple den danske Landbostand som Skattesnydere. Nej, men den røde Traad gennem alle hans Udtalelser var netop det, at den danske Landbostand snød. Han sagde, at de regnede ikke det Æg med, som han maatte give 50 Øre for, og heller ikke den Høne, som han maatte give 14—16 Kr. for, med i deres Regnskaber. Med andre Ord, hvad de fik af deres egen Bedrift, deres egne Naturalier, regnede de ikke med, og paa den Maade kom der en ganske minimal Indtægt frem. Men det er at snyde, og hvis det ærede Medlem fremdeles vil fastholde dette, beskylder han den danske Landbostand for at snyde. Det var paa et overmaade løst Grundlag, at det ærede Medlem fremsatte sin Paastand. Det ærede Medlem har bedt vedkommende, fra hvem han har faaet disse letsindige Ytringer, om at sende ham Regnskabet, og det ærede Medlem siger, at det var kedeligt, han vilde ikke. Ja, det var meget kedeligt, det vil sige for det ærede Medlem, ikke for os andre; vi forstaar det saa udmærket

godt, thi det Regnskab er, som jeg sagde forleden Dag, splittergalt; om der saa er 2 eller 20, der vil staa inde for det, bryder jeg mig ikke om, det bliver ikke rigtigt derfor. Jeg synes, at Manden derovre i Jylland skulde træde frem, hvis det er sandt, hvad han siger, for han vilde være et lysende Eksempel til Efterligning. En Bruttoindtægt paa 13 140 Kr. har givet en Nettoindtægt paa 11 972 Kr.; jeg maa sige, at jeg vil med største Glæde tage ud og lære Landvæsen igen efter 40 Aars Forløb, thi dette maa jeg bøje mig for, saa godt kan jeg ikke klare det, og det er der ingen af os, der kan. Hvad er det nemlig? Det er 88, nærmere 89 pCt. af Bruttoindtægten i Nettoindtægt. Den Mand behøver sandelig ikke at sætte sit Lys under en Skæppe; snarere vil jeg sige, at hvis han har nogen Samfundsfølelse eller har noget tilovers for sine Klassefæller, er det en uafviselig Pligt for ham at fremkomme med en udtømmende Forklaring paa, hvorledes han er kommet til dette glimrende Resultat. Det bør vi saa alle lægge os efter. Jeg skal blot lige nævne — jeg tror nemlig ikke, det ærede 23de Medlem for Hovedstaden og jeg bliver enige, eftersom det altid er vanskeligt for et Menneske, der ikke har Spor af Begreb om det, han taler om, at blive enig med Folk, der dog har en lille Smule Begreb om det —, at det Eksempel, han nævnte, at en Ejer af et beskedent Brug paa 19 Tdr. Land — det er maaske, fordi de Radikale fisker saa langt op, at de kalder et saadant Brug for et Husmandsbrug, vi andre vilde snarere kalde det et lille Gaardmandsbrug, men Navnet har jo mindre at sige — har faaet en Formueforøgelse paa 3 216 Kr., det Eksempel beviser ikke det mindste. Vi mindes jo alle med en vis Glæde, det vil sige med en behersket Glæde, hvordan vor Formue voksede kolossalt, den Gang vi fik lagt paa Ejendomsskylden. Vi skulde opgave vor Formue efter Ejendomsskylden, og vi opgav det paagældende Aar en mægtig Formueforøgelse, men det var en Formueforøgelse paa Papiret og en Forringelse i pekuniær Henseende, i Lommen, thi vi skulde af med større Skatter. Paa den Maade er der mangen Formueforøgelse, som ikke er virkelig Indtægt; derfor imponerer det Tal, det ærede Medlem nævnte, mig aldeles ikke.

Men hvad der interesserer mig glødende, er det, at det ærede 23de Medlem for Hovedstaden, der vistnok i Virkeligheden staaar som den finansielle Ordfører for det radikale Parti, ikke har mødt Modstand